

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/554/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714209252
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714209252.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci žalobcov: 1/ R. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom ul. J. T. XXXX/XX, XXX XX W., občan SR, 2/ I. B., rod. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom ul. J. T. XXXX/XX, XXX XX W., občianka SR, zastúpených JUDr. Ľubicou Flíderovou, advokátkou, Advokátska kancelária Trhová 1, 960 01 Zvolen, proti žalovanej: P. E., rod. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. X, XXX XX W., občianka SR, zastúpenej JUDr. Jiřím Machalom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Tulská 35, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 5 000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/97/2014 - 98 zo dňa 06. 03. 2015, taktó

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcov 1/ a 2/, ktorou žiadali zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 5 000,- Eur s príslušenstvom, zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že o týchto súd rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobcovia sa domáhali zaplatenia žalovanej sumy 5 000,- Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že obidvaja žalobcovia spolu so žalovanou boli účastníkmi Kúpnej zmluvy zo dňa 14. 11. 2011, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra W. pod č. V XXXX/XX. Kúpnu zmluvou žalobcovia 1/ a 2/ predali do vlastníctva kupujúcich manželov D. E. a I. E. okrem iného stavbu garáže so súpisným č. XXXX, postavenú na pozemku B. XXX/X, nachádzajúcej sa v kat. úz. E., zapísanej na LV č. XXXX. Spolu so žalovanou predali vyššie označeným kupujúcim nehnuteľnosti zapísané na Správe katastra W. na LV č. XXX, kat. úz. E., a to rodinný dom súpisné č. XXX, postavený na parcele CKN XXX a pozemky parcely CKN XXX/X a parcelu CKN XXX/ X, ktoré nehnuteľnosti sú v súčasnosti zapísané na Okresnom úrade vo Zvolene, katastrálny odbor na LV č. XXX pre obec W., kat. úz. E., v celosti vo vlastníctve D. E. a I. E.. V kúpnej zmluve účastníci kúpnej zmluvy dohodli kúpnu cenu vo výške 98 000,- Eur, ktorá bola kupujúcimi vyplatená spôsobom uvedeným v zmluve, teda spolu rovným dielom žalobcovi 1/ a žalovanej. Žalobcovia tvrdili, že sa vzájomne so žalovanou dohodli, že za predávanú garáž im ona vyplatí sumu 5 000 Eur, nakoľko táto suma predstavovala hodnotu garáže, ktorú predávali len žalobcovia 1/ a 2/. K uzavretiu tejto dohody, resp. zmluvy ústnou formou, došlo pri podpisovaní kúpnej zmluvy jej účastníkmi. Okresný súd po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že žalovaná prevzala plnenie od kupujúcich D. E. a I. E. v rovnakej výške ako žalobca 1/, a to každý z nich po 49 000,- Eur. Kúpna cena bola vyplatená každému z nich v troch splátkach, posledná splátka bola vyplatená v súlade s kúpnu zmluvou do 21. 11. 2011. Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcimi (P. E., R. B. a I. B.) nevznikla žalovanej žiadna povinnosť vyplatiť žalobcom 1/ a 2/ nejakú sumu. Z predloženej e-mailovej komunikácie zo dňa 24. 09. 2011,

keď žalobca 1/ požadoval od žalovanej zaplataenie sumy 60 000,- Sk, t. j. 1 991,63 Eur, ako aj z e-mailovej komunikácie zo dňa 18. 06. 2012, ktorou žalobca 1/ žiadal od syna žalovanej D. E. vyplatenie sumy 3 000,- Eur za garáž, vôbec nevyplýva, že medzi účastníkmi konania došlo k dohode o zaplatení 5 000,- Eur za uvedenú garáž. Podľa tvrdení žalobcov, medzi žalobcami 1/ a 2/ na jednej strane a žalovanou na druhej strane ústnou formou mala byť uzavretá dohoda o finančnom vyrovnaní za garáž, a to zaplataenie sumy 5 000,- Eur, pričom uzavretie tejto dohody žalovaná jednoznačne popiera. Uzavretie takejto dohody nebolo jednoznačne preukázané ani svedeckými výpovedami svedkyne I. E. a svedka O.. D. T.. Svedkyňa síce na jednej strane uvádzala sumu 5 000,- Eur za garáž, ktorú požadovali manželia B. od žalovanej pani E., pričom svedkyňa sa viackrát vyjadřila, že si okolnosti presne nepamätá. Pamätala sa na stretnutie v U. H. ako aj na to, že spolu so žalobkyňou 2/ navštívili žalovanú na pracovisku ešte pred uzavretím kúpnej zmluvy. Podľa žalovanej, pri tejto návšteve pýtala žalobkyňa 2/ neurčitú sumu peňazí za garáž, o konkrétnej sume sa vtedy vôbec nehovorilo. Žalovaná odmietla za túto garáž čokoľvek zaplatiť. Svedkyňa jednoznačne potvrdila, že žalovaná sa so žalobcami 1/ a 2/ naťahovala o garáž. Žalobca 1/ odmietal podpísať kúpnu zmluvu, ale kúpnu zmluvu nakoniec podpísal, keď pani E. povedala, že sa o tom dohodnú. Svedok O.. D. T. hovoril o tom, že sa hovorilo o sume 5 000,- Eur za garáž. Žalovaná p. E. na tom stretnutí v U. H. uviedla, aby sa zmluva podpísala, že ona si to potom s pánom B. dorieši. K prepracovaniu kúpnej zmluvy nedošlo aj z toho dôvodu, že každý potreboval čím skôr vyriešiť svoj problém, keď manželia B. kupovali byt a aj kupujúci manželia E. potrebovali mať čím skôr uzavretú kúpnu zmluvu. Okresný súd vyhodnotil svedecké výpovede tak, že zo svedeckých výpovedí svedkov vyplýva, že pri stretnutí v U. H., kde sa kúpna zmluva podpísala, vznikol problém týkajúci sa garáže, patriacej spoluvlastnícky len žalobcom 1/ a 2/, pričom žalobca 1/ nechcel najskôr takúto kúpnu zmluvu podpísať. Obidvaja potvrdili, že žalobca 1/ kúpnu zmluvu podpísal, keď žalovaná pani E. povedala, že sa na tom potom dohodnú alebo že si to potom dorieši. Takáto svedecká výpoveď nie je jednoznačným dôkazom o tom, že na tomto stretnutí alebo ešte pred týmto stretnutím pred podpísaním kúpnej zmluvy došlo ku konkrétnej dohode o vyplatení konkrétnej ceny. Vyplatenie sumy 5 000,- Eur je spochybňované aj textom e-mailov žalobcu 1/, ktoré boli adresované žalovanej, resp. synovi žalovanej. Okresný súd na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nie je možné hovoriť v tomto prípade o plnení zo záväzku, lebo existencia záväzku nebola jednoznačne preukázaná. Jediným nárokom by mohlo byť plnenie z bezdôvodného obohatenia, keď žalovaná síce v súlade s kúpnu zmluvou prevzala kúpnu cenu vo výške 49 000,- Eur tak, ako aj žalobca 1/, ktorému tiež bola vyplatená suma 49 000,- Eur. Kúpna cena bola spolu 98 000,- Eur. Predmetom predaja však neboli len nehnuteľnosti patriace do podielového spoluvlastníctva žalobcu 1/ a žalovanej, ale predmetom predaja bola nehnuteľnosť - stavba garáže, ktorá patrila do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov 1/ a 2/. Táto skutočnosť v kúpnej zmluve nebola nijako zohľadnená. Žalobcovia 1/ a 2/ a žalovaná aj napriek tejto skutočnosti kúpnu zmluvu podpísali. Žalovaná tak prijala v skutočnosti plnenie, resp. časť plnenia, ktoré by malo byť v skutočnosti plnením pre žalobcov 1/ a 2/. Kúpna cena v súlade s kúpnu zmluvou bola v celosti vyplatená do 21. 11. 2011. Žaloba bola podaná na súd dňa 24. 06. 2014, čo znamená, že bola podaná po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov okresný súd žalobu v plnom rozsahu zamietol, keď prihliadol na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalobcovia 1/ a 2/. V podanom odvolaní uviedli, že podľa ich názoru okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie výsluchmi vypočutých svedkov, keď ustálil, že žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali jednoznačne, že došlo medzi účastníkmi ku konkrétnej dohode o vyplatení konkrétnej ceny. Žalobou sa domáhali vyplatenia sumy 5 000,- Eur z titulu uzavretej ústnej zmluvy, dohody medzi nimi, účastníkmi konania a z nej vyplývajúceho záväzku, ku ktorej dohode malo dôjsť v U. H. vo W. dňa 14. 11. 2011 pred uzavretím kúpnej zmluvy ohľadom v návrhu špecifikovaných nehnuteľností. Uvedenú finančnú čiastku žalobcom 1/ a 2/ žalovaná mala vyplatiť spoločne za nimi predávanú garáž po tom, ako obdrží kúpnu cenu za predávané nehnuteľnosti. Sú toho názoru, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu platného záväzkovo-právneho vzťahu. Zo záväzku vzniká dlžníkovi povinnosť poskytnúť veriteľovi určité plnenie a veriteľ má naopak právo toto plnenie od dlžníka požadovať. K dohode medzi účastníkmi došlo ústnou formou, žalovaná je sestrou žalobcu 1/ a švagrinou žalobkyne 2/. Pokiaľ preukazovali uzavretie dohody a z nej vyplývajúceho záväzku ústnou formou, nemôže súd vyhodnotiť v neprospech žalobcov tú skutočnosť, že právny úkon uzavretý ústnou formou nedosahuje perfektnosť a formálnosť právneho úkonu uzavretého písomnou formou. V konečnom dôsledku treba mať na zreteli vyššie uvedené príbuzenské vzťahy medzi účastníkmi konania. Poukázali na výpoveď svedkov p. I. E. a pána O.. D. T., konkrétne na časť výpovede svedkyne E., keď okrem iného uviedla „kúpna zmluva bola

prečítaná, B. sa to nezdalo, lebo zmluva bola postavená tak, že peniaze sa delia rovným dielom. Oni chceli o 5 000,- Eur viac, a to za garáž. Druhá strana, teda pani E. potom povedala, aby to zostalo tak, že ona alebo jej deti im potom vyplatia 5 000,- Eur.“. Svedok T. okrem iného uviedol „pán B. vtedy nesúhlasil s takýmto delením peňazí. Chcel, aby dostali s manželkou vyplatených o 5 000,- Eur viac za garáž. Pani E. im vtedy povedala, že sumu 5 000,- Eur za garáž im vyplatí potom, keď dostane peniaze z predaja nehnuteľnosti.“. Žalobcovia sú toho názoru, že súd prvého stupňa vykonané dokazovanie nesprávne vyhodnotil v neprospech žalobcov 1/ a 2/ a následne aj nesprávne právne posúdil. Navrhli, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že rozhodne, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 5 000,- Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 01. 04. 2014 do zaplatenia ako aj trovy konania.

3. Žalovaná k podanému odvolaniu žalobcov sa písomne nevyjadрила.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

5. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, považuje za potrebné poukázať na to, že od 01. 07. 2016 nadobudol právnu účinnosť nový procesný predpis, a to Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý sa v zmysle vyššie uvedených prechodných a záverečných ustanovení použije aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 379 a § 380 CSP je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi. S prihliadnutím na rozsah odvolania a odvolacie dôvody uvedené v odvolaní žalobcov 1/ a 2/ odvolací súd konštatuje, že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie, vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred okresným súdom, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k názoru, že okresný súd z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcov dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, rozsudok okresného súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd vykonal hodnotenie dôkazov v súlade s ustanovením § 132 Občianskeho súdneho poriadku (platného a účinného v čase rozhodovania okresného súdu), podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Pokiaľ hlavnou odvolacou námietkou žalobcov bola námietka, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie výsluchmi vypočutých svedkov, pričom v odvolaní poukazoval na časti výpovede svedkov I. E. a O.. D. T., odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd vyhodnotil dokazovanie komplexne oboznámením sa so znením kúpnej zmluvy, e-mailovej komunikácie zo strany žalobcu 1/, výsluchmi svedkov, pričom dospel k správne názoru, že svedecké výpovede nie sú jednoznačným dôkazom o tom, že na stretnutí v U. H. pred tým, než bola kúpna zmluva účastníkmi kúpnej zmluvy podpísaná, došlo ku konkrétnej dohode o vyplatení konkrétnej sumy, pričom poukázal okresný súd pri vyhodnotení dôkazov aj na tú skutočnosť, že suma 5 000,- Eur

je spochybňovaná aj textom e-mailov žalobcu, ktoré boli adresované žalovanej, resp. synovi žalovanej. Na zdôraznenie správnosti záverov okresného súdu odvolací súd uvádza, že súd pri hodnotení dôkazov musel postupovať v súlade s ustanovením § 132 O. s. p. (v súčasnosti § 191 CSP), pričom ani výpovede žalobcami navrhnutých a súdom vypočutých svedkov pani E. a O.. T. súd nemohol vyhodnocovať tak, ako to v odvolaní uvádzali žalobcovia, teda len časť výpovede svedkov vytrhnutej z ostatného kontextu. Výpoveď svedkyne I. E. jednoznačne nepreukázala existenciu dohody medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou o vyplatení sumy 5 000,- Eur za garáž. Z jej výpovede vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ chceli za garáž 5 000,- Eur, pričom však uzavretie zmluvy, tak ako to tvrdili žalobcovia 1/ a 2/, z výpovede svedkyne jednoznačne preukázaná nebola. Rovnako, pokiaľ aj svedok O.. D. T. vypovedal, že žalobca 1/ pri podpisovaní kúpnej zmluvy nesúhlasil s delením peňazí tak, ako to bolo uvedené v kúpnej zmluve a chcel, aby on so žalobkyňou 2/ dostali vyplatených o 5 000,- Eur viac za garáž, pričom tiež vypovedal, že si kladie otázku, prečo sa výlučné vlastníctvo garáže nezohľadnilo v návrhu kúpnej zmluvy a zároveň vypovedal, že pri stretnutí žalovaná uviedla, aby sa to podpísalo tak, ako to je, že ona si to potom s B. dorieši s tým, že takto nejako sa to povedalo a zmluva sa potom išla podpísať, ani táto svedecká výpoveď jednoznačne nepreukazuje existenciu uzavretia dohody medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanej o vyplatenie sumy 5 000,- Eur, tak ako to tvrdia žalobcovia. Správne súd vyhodnotil, že vyplatenie sumy 5 000,- Eur je spochybňované aj textom e-mailov žalobcu 1/ pričom odvolací súd navyše poukazuje na tú skutočnosť, že z e-mailovej komunikácie medzi žalobcom 1/ a žalovanou zo dňa 22. 09. 2011 a 23. 09. 2011 nepochybne vyplýva, že sa táto týka hodnoty, resp. ceny garáže, pričom v tom období žalobca 1/ požadoval od žalovanej za garáž sumu 60 000,- Sk, čo predstavuje 1 991,63 Eur. Následne, po uzavretí kúpnej zmluvy z e-mailovej komunikácie žalobcu 1/ pre syna žalovanej zo dňa 18. 06. 2012 vyplýva, že žalobca požadoval za garáž sumu vo výške 3.000,- Eur. Zároveň z tohto e-mailu vyplýva, že žalobca uvádzal, že v prípade, ak suma 3.000,- Eur v priebehu týždňa mu nebude uhradená, podá žalobcu na súd za garáž s tým, že nebude žiadať len za garáž, ale aj polovicu peňazí, čo ostalo po starkej. Správne teda okresný súd vyhodnotil dôkazy postupom v zmysle § 132 O. s. p. (platného a účinného v čase rozhodovania okresného súdu) a dospel k záveru, že nebola jednoznačne preukázaná existencia záväzku zo strany žalovanej zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 5 000,- Eur ako dohodnutú cenu za garáž. S prihliadnutím už na hore uvedené odvolací súd zároveň uvádza, že nakoniec ani z výpovede samotného žalobcu 1/ jednoznačne nevyplýva, že by bola dohoda medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou uzavretá tak, ako to je uvádzané v návrhu, keď žalobca v konaní pred súdom vypovedal, že nesúhlasil s tým, že v zmluve (kúpnej) nie je dodatok, že za garáž dostanú vyplatené zvlášť, hovorilo sa o sume 5 000,- Eur, pričom žalobkyňa mu vtedy povedala, že ak jej neverí, že by mohol veriť aspoň jej deťom. Výpoveď žalobcu k e-mailu zo dňa 18. 06. 2012, keď požadoval sumu 3 000,- Eur od syna žalovanej, pričom v konaní pred súdom vypovedal, že takúto sumu pýtal od syna žalovanej, lebo išiel vtedy kupovať auto a potreboval sumu 3 000,- Eur, ale ich dohoda znela na 5 000,- Eur, je nutné vyhodnotiť ako výpoveď účelovú, keďže z obsahu e-mailu takáto skutočnosť vôbec nevyplýva, teda z e-mailu nevyplýva, že by žalobca 1/ požadoval len časť ním tvrdenej dohodnutej sumy za garáž. Z týchto dôvodov odvolaciu námietku žalobcov 1/ a 2/, ktorou namietali nesprávne vyhodnotenie dokazovania okresným súdom nemožno považovať za dôvodnú. Okresný súd vykonané dokazovanie vyhodnotil správne, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Okresný súd sa zároveň zaoberal aj prípadným nárokom žalobcov 1/ a 2/ z titulu bezdôvodného obohatenia, pričom s prihliadnutím na námietku žalovanej, vnesenú v konaní pred súdom, vzhľadom k uplynutiu dvojiročnej premlčacej lehoty v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobcovia podali žalobu na súd po uplynutí dvojiročnej premlčacej lehoty. Je nepochybné, že subjektívna lehota začala plynúť dňom nasledujúcim po zaplatení poslednej splátky kúpnej ceny zo strany kupujúcich žalovanej 2/, pričom o tejto skutočnosti žalobcovia mali vedomosť, dvojiročná premlčacia lehota začala plynúť nasledujúcim dňom, t. j. dňom 22. 11. 2011, a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 24. 06. 2014, bola podaná po uplynutí dvojiročnej premlčacej lehoty tak, ako to správne okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia aj uviedol.

10. O trovách konania prvostupňový súd rozhodol v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O. s. p., platného a účinného v čase rozhodovania okresného súdu.

11. Vzhľadom už na hore uvedené preto odvolací súd z dôvodu vecnej správnosti rozsudok okresného súdu v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v

súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením. Žalovaná v odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešnou stranou sporu, preto odvolací súd rozhodol, že má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).